

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 5/8 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очі і душу ми вирнеш: а хто возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — В Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о год. 6-й пополудні.
Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 9. ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереження. — Рекламації неопечатані вільні від порта. — Оголошення звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесення по 15 кр. від стрічки.

Німецька консолідація розлазить ся.

(+) Німецька консолідація, в котрій зібрали ся найсуперечніші елементи, має так багато схожого з нашою, що цікаво буде для наших читателів дізнати ся дещо про теперішнє її естество. Відома річ, що німецька консолідація утворила ся під тероризмом Вольфа і Шенерера, котрі раді-б усіх Німців одягнути в пруску пікельганбу і все їх змаганє було лише зверненє до того, щоби всі інші німецькі стороництва підкопати, а розпростерти владу Шенереріянців. Одначе безоглядна самовлада Вольфа надоїла іншим німецьким стороництвам і они намагали ся визволити зпід переваги Вольфа. Навіть німецьким людовцям, що найблизше своїми поглядами і основами стояли при Шенереріянцях, навкучило ся се підданьство Вольфови і нераз доходило між ними а Шенереріянцями до острих перепалок. Одного разу напастований Вольфом віцепрезидент Праде, один із стовпів німецько-людового стороництва, розлютив ся так, що не стямив ся як з президіяльного свого сидженя почав сварню з Вольфом. Отсі події щораз більше розширяли провал між Шенереріянцями а іншими німецькими стороництвами. Підчас весняної сесії ради державної навіть не являли ся Шенереріянці на спільних конференциях німецьких стороництв з правительством.

Тепер перед надходячими виборами до чеського сойму розпочав Вольф завзяту боротьбу проти Прадого і німецьких людовців,

а се спонукує Прадого, котрий є духовим проводиром німецьких людовців, відгородити ся від «всенімецької верховлади». Сю всенімецьку верховладу відчував Праде нераз яко віцепрезидент посольської палати і тому не лише не бере участі у всенімецькій пропаганді в Чехах, але навіть стає до боротьби з нею. Праде числить на те, що Вольфівський радикалізм не може тривко остояти ся в Чехах, бо він є лише прикметою молодих, безглузких загорільців. В найновійшій статі докоряє Праде всенімецьким, що они не являли ся на спільних конференциях предсідателів клубів, не піддержували німецьких змагань, а все робили лише розлад і труднощі. Німецькі людовці вминають заострення партийних суперечностей, а за те всенімецькі нападають їх завзято. Людовці змагають до добра населеня, але проти волі і розуміня всенімецьких. Всенімецькі не перебирали в средствах, а успіхи свої осягнули лише насиллою і безмежним завязем. Лайкою, напастями, обсьмішуванєм усували они всіх, що ставали їм в дорозі. Все те робило ся ніби для «добра німецького народу», а розходило ся — дійсно о те, щоби видерти іншим німецьким стороництвам кілька мандатів.

Принципіальний спір розпливає ся тепер в газетну сварку, яка робить дивне враженє на читателів. Але та сварка виринула передчасно, бо до виборів в Чехах ще доволі далеко, а при виборах виявить ся, скільки реальної основи має та суперечка.

Тимчасом всенімецькі будуть безнастанно докоряти Прадому, що поміж кандидатами

на німецького «міністра-родака» єго названо в першій лінії і що він навіть заявив готовість пожертвувати ся для сего довірочного місця Німців в кабінеті. В тім бачать всенімецькі найбільший повід до боротьби проти Прадого, бо не можуть зрозуміти, що між Німцями є люди, що бажали-б стати міністрами. Сам портфель є після всенімецької льогіки злочинном. З тим окликом ведуть всенімецькі боротьбу проти Прадого.

Допись з Рудеччини.

Гомятів 6/ VIII 1901.

В неділю 4. серпня відбув ся тут концерт, заходом філії Просьвіти в Комарні. Концерт відбув ся в власнім домі читальні Просьвіти. Народа зійшло ся було много, а також були гості з сусідних сіл. Зібраних повитав відпоручник філії Просьвіти о. Онишкевич з Хишевич. Відтак приступлено до справозданя над діяльністю читальні. Зі справозданя довідали ся присутні, що читальня з початку найліпше розвивала ся, бо на 80 нумерів мала 90 членів. В році 1900. і 1901. мала читальня менше членів, а предлачує «книжочки Просьвіти», «Свободу» і «Місіонари». В році 1900. був тут сьвященником о. Яхно і за єго заходом мала вже заложити ся крамниця при читальні. Однак єго перенесено, а надано до Вербіжа (сі оба села мають спільного сьвященника) о. Крушинського зі Старого Самбора, звісного підхвостня московского. Сей не лише що нічого не хоче помочи, але як би міг, то би і читальню знищив. Селане рішили тепер заложити крамницю, що і зробять. Нових членів вписало ся 36. По короткім справозданю приступлено до концерту, на яким відсьпі-

Александр Бачинський.

ЛІДИЯ.

Образок.

Я присунув крісло близше...

Що за статя прегарна!.. Мов викована в мarmorі шия, отіненя боками звоєм густого волося, зливала ся в ніжній білості з клясичним бюстом і озаряла точену, гладку грудь не надземскою, а просто неколкою красою. Те волося, чорне, як у галки, набирало якоїсь невисказаної, фіолетової чи синої краски, здавало ся чорнійше від страшно-темної ночі, від бездонної пропасти... Розляні на личку любощі, чудові губи, зложені в пів-саркастичній, пів-любовній усмішці, — що манила до себе пристрасно, — давали в цілости образ страшного пекла, — страшного, горячого, — що одною іскрою спалило-б цілий сьвіт; вічного — без виходу, без кінця, без початку. В тім пеклі справді вписані слова Данто: «lasciate ogni speranza!»

Як безсилим, мініатюрним, недорослим ставало ество чоловіка при тій демонічній статі! Однак чоловік бажав собі сили всіх великанів, всесвітної тиранської влади, щоби хоть на одну хвилину стати паном сего пекла, — єго Люципером! Власти, сили!..

Або ні!.. Слугою, найнищим слугою, найнужденішим рабом, послідним невільником!.. Одної усмішки, одного луча з тих очей, за віки, віки служби-підданьства! Ах, з тих очей!..

Ангела очі в тілі гріха, гріха страшного, страшнішого від прелюбодійства, від хульби, від убійства матери, — але мильшого, ніж перший поцілунок любки, ніж пімста над найстрашнішим ворогом. За одну, однісіньку хвилину, за секунду — за атом часу!..

А се лиш образ!..

Глянь! Як жива виходить із за рам, як маниє тебе пестощами! Хотів би ти в забутю про себе, про сьвіт цілий, вкрасти один поцілунок із тих мальованих грудей, із того червоного карміну уст; хотів-бись бути паном сего образу і вічно глядіти в ту грудь — в ті очі!..

Чи можливе побачити у дійснім сьвітлі щось подібного, — чи образ сей, се зразок правдивої особи, чи твір великанської фантазії — дитина хвилі екстази?

На бруднім полотні, кількома красками выросла — зродила ся чудова статя, що мов у сві жеде лише хвилини, щоби ожити і стати панєю сьвіта, бачити при своїх ногах цілу людськість — без власного «я», забувшу про небо, про пекло, а складаючу жертву з себе самого красоті демонів!..

Я поглянув у каталог: Лідія — малював Велин!..

Велин, се мій знакомиї, молодий маляр, — як кажуть — з великим таланом.

Ціна: 700 корон.

Якто? Він продає сей образ?

Я почув якийсь невисказаний жаль до того чоловіка, може й злість за сию немов профанацію. Мені прийшов на гадку лисий жидок, що за гроші дістав титул барона і приняв на себе

великий обовязок, мецената штуки. Значить се дешево куповав образи, а дорого відпродував. Він протегував молодих малярів, давав їм нераз й позички на краски, а опісля, як на доказ вдяки, був ласкав приймати від них образки, що звернули єго увагу!..

Ні!.. Велин сего не зробить!.. Він не продасть!.. Піду до него!..

Але як? Ми по правді знали ся, однак не жили у такій звязі, щоби сей крок міг бути оправданим.

Злість пірвала мене на жидка, на Велина, на всіх людей!.. Я завидував тому, що міг купити сей образ, Лідію, на власність!..

700 корон! За гроші, за марні!..

А хоть як марні вони були, я не міг на них спромочи ся, хоч був бим тоді віддав всю за можливість посідати єї.

Бідна Лідія!..

* * *

— Глянь, глянь, як Левко робить анатомічно-естетичні студії! Мабуть розважає, чи не вартало би мати такої пациентки!.. Я оглянув ся. Двох товаришів правників наближали ся з хитрим усміхом.

— Щож? А га — прийшов тобі апетит секціонувати єї?

— Він вже собі уявляє. Якби вона виглядала під єго заржавілим та тупим скальпелом!.. Красний набуток на зимній мarmorній стілі!..

Рад-не рад, я мусів усміхнути ся, хоть в душі й не було до сьміху. Немов по гарній музиці Ваґнера — скрегіт піску об шибу!..

вано кілька народних пісень, як «Ура у бій», «Де срібнолетний Сян», «Над Прутом у лузі» і такі інші. Добре те, що такі концерти уряджує філія Просвіти, бо тим багато розбуджує ся нарід. Крім того віддеклямовано «До Основьяненка».

Відтак приступлено до нарад над вибором посла. Всі селяне заявили ся против москвофільско-старостинського кандидата Томи Дякова, а лише за Андрієм Павловичем, нотарем з Рожнітова, що був в Рудеччині через 14 літ, котрого селяни добре знають. Сего Дякова хоче мати послом п. староста Сьвітальский і незначна горстка москвофільства в Рудеччині з о. Гумецьким з Татарина на чолі. А треба вам знати, що на дивовижку Поляки будуть підпирати москвофільів і їх кандидата М. Дякова, хоч се чоловік без жадних способностей, котрий, будучи виїтом, мало не знищив громади, а тепер брав би ся ще і до послованя. Також порушено справу, чому Дяків не явив ся на жадних зборах «Рускої Ради» рудецької і чому там не представив ся селянам, коли хоче заступати їх інтереси. Сей господин, як і всі господинове, кандидувє дуже набожно. Бо, ото коли була місія о. Василя в Татаринів, сей кандидат також пішов на місю і замість слухати проповідій, він агітував за собою і тягнув до корчми та розношував «избранних». Майже ніхто не вірив, що Дяків і на далі кандидувє, але о тім я начо пересвідчив ся з москвофільської шмати, «Русского Слова».

При тім всім доношу Всеч. Редакції, що наші кацапи беруть ся дальше туманити нарід і розбивати єго сили, бо ото в селі Грімів, замешканім на половину Поляками і Русинами, основують 19. серпня, в празничній там день на Преображеніє Господне філію Качковського. Отжеж люди підуть на празник, а кацапи навіть з того хочуть користати. Бо потім по «Галічанів» будуть писати, що то «было многолюдное собрание» і стануть наново доказувати, що тут в нашій повіті они в «большенстві». Однак всі знають, що то лише хвилева ракета наших кацапів против філії Просвіти в Комарів. Та не довго буде тут воювати Качковський, і незадовго ми викуримо єго, бо тут він не має що робити.

Виборчий рух.

Польські дневники, а тепе вже Przedświt, раді би конечно п. Барвінського перенести з політичної діяльности в стан супочинку і пускають поголоски, що ніби то він усомнив ся в повнім виборі до сойму, а робить заходи о ди-

ректурі в учит. семинарії по пок Татомірі. Przedświt виставляє вже п. Барвінському свідочтво витравного педагога і в своїй великодушности вже обіцює, що п. Барвінський без сумніву директуру дістане dla ośłodzenia losu. Можемо Przedświt заперити, що перед двома роками предкладаю п. Барвінському красву інспектуру по пок. Дністрянським і він зовсім не був ласий на се, так як се думають польські дневники після звичаю серед своєї суспільности, а можемо також заперити, що не робить ніяких заходів що-до директури. Служив він і служити ме рускій справі, хоч нераз доводило ся зносити гірку долю, то й тепер не бажає ніякої ослоди!

В католицькім, робітничім товаристві «Єдність» у Львові відбули ся оноди передвиборчі збори в справі виборів до сойму з міста Львова. По довгих нарадах узвалено попереати вибір з послів з інтелігенції, і промисловця, і торговельника, а і робітника. Ухвалено також не голосувати на ніякого кандидата жидівського, але заявлено ся за поставленем кандидатури одного Русина.

В Немирові, равського повіта, відбуло ся передвиборче віче, дня 4. с. м., при численній участі немирівських міщан і доохрестних селян з Передмістя, Паріше, Щирця, Вороблячина, Смолина, Радружа. Всіх учасників було понад 500. Зі священників були оо. Емил. Гриневецкий, парох Щирця і Володимир Папи, парох Вороблячина. Президію становили: председателем був о. Володимир Папи, заступниками Григорій Олійник і Іван Кровицкий, віт в Передмістя, а секретарями мп. Іван Смокорівский і Василь Дідух, міщане з Немирова. Збори ухвалили підпирати кандидатуру о. Івана Киприяна.

В Тереховлі дня 3. с. м. відбули ся передвиборчі збори під проводом о. Волянського з Острівця, о. Цегельского з Струсова і п. Дичковського із Задрости. На зборах вибрано два комітети: один тіснійший з 12 осіб а другий ширший з 50 осіб, котрі мають заняти ся акцією виборчою. Збори ухвалили устроювати локальні віча по селах. Кандидатури передриборчі збори ще не ухвалили. Убігаючи ся о мандат мають зголошувати свої кандидатури на руки о. Волянського, пароха в Острівці п. Тереховля. Того самого дня відбули ся також збори прихильників польского центрального комітету і також не порішили ще кандидатури.

В Жовківській заходить ся «Жовківська Руска Рада» коло переведеня правиборів в користь москвофільского кандидата на посла до сойму др. Короля. Дня 3. с. м. відбули ся передвиборчі

збори, на яких др. Король заявив, що первісна гадка єго була не кандидувати, бо і сей один мандат до парламенту для него утяжливий, бо у Відні послуючи занедбує свою канцелярню адвокатску. Коли однак розписано вибори до сойму, ситуація зложила ся так, що він примушений кандидувати з Жовкви, і заявляє тепер, що кандидатуру приймає.

В Звингороді коло Гвіздя відбууть ся дня 9. серпня передвиборчі збори, на яких виступить «русской, народной» кандидат др. Владимир Дудикевич з Коломиї. В Сколім, в неділю дня 11. серпня відбууть ся збори громадських відпоручників скільської Верховини. В Маґерові равського повіта відбуде ся передвиборче віче в неділю, дня 18. серпня о год. 5. пополудни в громадській салі. При сій нагоді виді «Рускої Рускої Ради» подає до відомости, що списи і виборчі лісти по громадах равського повіта є вилужені до публичного перегляду від 1. до 14. и. с. т. серпня с. р., в тім реклямаційній час від 8. до 14. с. м. Просить ся переглядати і реклямувати, неуправненого до виборів вичеркнути, управненого невписаного вписати, як і всякі похибки поправити. Від 2-ого серпня с. р. розпочинають ся правибори. Звольте, брати правиборці, пильнувати правиборів та вибирати чесних виборців. В Городку руский Комітет виборчий скликає передвиборче віче до Городка на день 15. серпня на годину 12. в полудне. На тім вічу має порішити ся остаточно, хто буде кандидатом зі стороны рускої. Добре ознакомлені зі справами повітовими говорять, що потреба лиш трохи доброї волі зі стороны духовенства і селян, а руский кандидат буде послом Куби или Янівщина в своїм окрузі тримала ся так славно як давнійше, а Городеччина не дасть ся сим разом зловити на полову. Дятого сею дорогою звертаємо ся до наших патріотів в янівській судовій окрузі, щоби доконче прибули на віче до Городка дня 15. серпня в цілі поставленя руского кандидата і щоби порізати ся разом над способом агітації. В Чорткові відбууть ся в салі громадській передвиборчі збори дня 12. серпня о год. 10. рано.

В Бережанях розсипала ся львівська консолідація. Кацапи хотіли не мають шансів перепертя свого кандидата, ставлять єго на перекір народовцям, хотіли би з сего вийшла користь лише для польської стороны. Цілу перфідію і злобу кацапів видко з дописи, яку з Бережан заміщає «Галічанів»:

«На день 2 нов. ст. серпня Старухи в реверендах і сіраках скликали до Бережан передвиборчі збори. Без огляду на се, що в сей день був ярмарок, учасників явило ся мало, і то в

— А гарна, гарна... От таку то мати за любку...

Я відповів щось, — але відай без звязи, бо перший з них весело розсьміяв ся.

Ади... Медик! Не вжеж ти в неї влюбив ся? Ви маєте також спеціяльно здегенеровані уподобаня... волите всьо, що неживе... Певно дятого з професії висилаєте усіх на той світ.

— Лише, ходи звідти. Ми вже оглянули усі архитвори, що їх ту для зисованя смаку чоловіка понайішано. По духовім пірі — ходімо де покріпити грішне тіло... А замість Лідією будемо одешевляти ся Янею, Юзєю або Манею, що за гербатку з коньяком виявить нам усі свої духові прикмети.

— Ходім до Юзі. —

Пішли ми. Серед розмови найшли ми наш кабачок.

При скляночці пива та в блиску зелених оченят Юзі, забув я про Лідію.

Розмова вела ся про се і те, а й товариші мої не згадували більш про виставу. Я хотів вчасно піти до хати. Якась невисказа та сила не позваляла мені сидіти довше... Але товариші не випустили мене до дому, аж «сонце запало за високі гори». На запечатанє забави заглянули ми до каварні.

В незвичайно добрих настроях, з легким сердцем та нетяжкою кпшеною, ми засіли до «чорної».

Я оглянув ся.

При найближшій столику сидів Велин в товаристві кількох коротко- та довговолосих артистів і одної дами.

— Най жеє Лідія! — полунало звідтам.

— Дай Боже більше таких Лідій і більше таких меценатів!

— За єї здоровля! Кельнер флянку шампана! — крикнув Велин.

Побачив мене. Вклонили ся. Він встав від стола і приступив до мене. Волося в артистичнім неладі свідчили, що горло єго більше сегодня працювало від палети. Очи роз'ярені...

— Ходіть до нас на лямку!... Маю честь представити ся...

Відмовити було ніяково.

При столі дізнав ся я, що образ, який на мене так поділав, продано сегодня якомусь аристократі на «Дуфті» чи «Штайн» за назначену суму і тепер відбуває ся «могорич».

Сам купець, котрого шляхецтво було випицане на горбатім носі, сидів біля Велина.

— Ну, погратулювати вам сего образа — хоть дорогий, але варт свої гроші... Може ще колись що подібного намалюєте — але знаєте — може-б менше убрания... — хотів жартувати «Дуфт».—Маню, може-б ти сему пану позувала?

«Панна Маня» вдарила по товстих, золотом обладованих руках п. «Дуфта».

— Е, ви є нечемні.

Дальші дотени на сю тему перебив кельнер, що привіс шампан і увага «мецената» звернула ся на етикету.

— Ну — ну, добрий... Ромеггу...

Корок вилетів. Девять лямпок зашуміло піною. Велин ставув — підніє лямку.

— За здоровля нашого знатока штуки і мецената!

Пішли келишки за келишками, флянки за за флянками.

— За здоровля Лідії! — сказав ще раз Велин. — Ви медик, уважайте на неї — може єї коли побачите.

— Де? — питаю.

— Она тепер в шпитали, захорувала. Як мені позувала, перестудила ся. Запалене легких.

— Хто? Лідія? — питаю мов нетверезий.

— А леж-ні! Модель до неї, Олеська — добра дівчина! Запитайте ся моїх товаришів. Ви її не знали?

— Ні! — Я замовк.

І знов я станув гадкою на виставі образів, і знов потонув в портреті. То лица, то груди, то руки, то шия пересували ся мені перед очима. Єї зір огнистий немов сльнив мене... Я в душі бачив в її очах сльози. Я був огомашений.

— А то іде забава — каже один з товаришів Велина — вже від рана, але по паньски. Я сидів задуманий, аж збудив мене голос: — Платити!

Ми вирівнали рахунки

Велин заплатив півтора сотки. Кинув пятаку трингельду.

«Дуфт» платив чотири горівки і гербату...

Бідна Лідія!... Здавало ся мені, що Велин єї даром роздав жидам...

Пішов я спати.

Ще нераз я ходив на виставу і нераз сидів перед образом...

— Ти жидівська — ти жидівська...

За місяць єї забрали з вистави...

більшій часті люде, що желали перший раз із «любопитства» подавити ся на «коменду». Сторонники русско-народної партії не прибули, бо їм добре знані штучки старуховців, а прислали письмемне заявлене, що стоять за кандидатуру о. Емиліана Дудровича із Таврова і не приймуть участі в зборах, скликаних «Бережанською Селянською Радою», длятого, що та ще в знім на одних зборах приняла радикальну програму і станула на почві виключно радикальній, в наслідок чого зробила ся «Обществом для малої горстки русинів въ повітѣ», котрі придержують ся радикальних «началь». Если Старух, котрий в своїм часі відказував ся від кандидатури не тільки в хосен о. Мосори, не нарозумить ся, тоді будемо мати двох кандидатів. З польської сторони кандидує Казимір Трачевський, посесор із Гинович, презеє бережанської ради повітової. На з'їзді шляхти 13 (26) липня він заявив, що прийме кандидатуру, але не думає форсувати грішми, котрих і так дяром много розійшло ся при послідних виборах в державну раду. Злишні впрочім будуть і гроші, селя по противній стороні стануть два рускі кандидати».

НОВИНК.

Календар. В четвер: гр.-кат. Єрмолай; рим. кат. Кириак. — В п'ятницю: гр.-кат. Панталеймона; рим.-кат. Романа.

— «Молодий вік Одинця» непечатану ще повість Кониського, почнемо друкувати з завтрашнім днем у фейлетоні «Руслава».

Відозва. З огляду, що в Станиславові має отворити ся перша публична руска бібліотека філії «Просвіти», признана для ужитку так місцевої як замісної публіки, а в бібліотеці є дуже мало книжок, просить ся уклібно жертволюбивих Русин в о надсплаве книжок руских, польських і німецьких всійкого змісту і доброохотних датків на закупно і оправу книжок, під адресою: Олекса Ткачук, Станиславів, канцелярія д-ра Должицького Імена жертводавців будуть оголошені в часописях.

За кордоном. Житомирський повітовий комітет народної тверезости в цілі притягнення до безплатних читальнів і народних бібліотек також Малорусинів, згодив ся на пропозицію видавничої фірми «Кієвская Старина», щоби до спису безплатних народних читальнів в окрузі житомирського повітового комітету вручити 15 популярно-наукових брошюр в малорускій мові. Однак повітовий комітет не міг сам вирішити сю справу і відісе ся з тим до губерніяльного комітету, а від себе висказав ся прихильно за влученем до бібліотек українських брошюр, аби Українці могли просвічувати ся в рідній і зрозумілій їм мові. Та однак і губерніяльний комітет не признав себе компетентним дати дозвіл на таке діло, як поручити українську лектуру. Длятого порадив повітовому комітету відіести ся з тим прямо до міністерства просвіти. Так і зроблено. «Вольні», котрий про се доносив, висказує надію, що теперішнє міністерство просвіти полагодить се прошене прихильніше як попереднє міністерство, і згодить ся на нешкідну малоруску лектуру, а якої будуть могли доохресні Малорусини багато скористати. — З сего бачимо, кілько треба заходів в «царстві кнута», аби одержати дозвіл влучити до публичної бібліотеки найневинніших 15 українських брошюр, дозволенних впрочім російською цензурою.

— Зелізничі легітимації для емеритів. З днем 1. серпня с. р. вийшли в житє для цивільних емеритів державних власні постійні легітимації урядові, котрі урівняють емеритів до куповани цивільних карт зелізничих по зниженій ціні просто в касах особових австр. зелізниць державних. Легітимації вислужених урядників державних перших клас рангі до 8-ої класи рангі (включно), управняють до набуваня знижених карт I. і II. класи, легітимації вислужених урядників державних IX., X. і XI. рангі до набуваня знижених карт II. і III. класи, а легітимації вислужених слуг державних до набуваня знижених білетів III. класи. Легітимація мусить бути заосмотрена в фотографію властителя. Легітимації виставляють президії тих властей, в котрих окрузі службовим пенсіонер перейшов в постійний стан супочинку. Легітимації набувати можна в Дирекції зелізниць державних у Відні по 1. короні. Легітимації важні на пять літ, але що року мусять бути продовжувані, а по п'ятох роках на ново виставлені.

— Напад. Сеї ночі три львівські волоцюги напали на Анну Ольшеньську, прачку зі Стрия, на зеліничій улиці і арабували єї весь маєток в квоті 12 корон. Один з напасників держав Ольшеньську за руки, а другі два видерли кишеню, де були гроші. На крик Ольшеньської прибіг по-

ліціянт і спіймав одного з напасників, Франца Пахоня.

— Вийшло на верх. У Вовчичах в ночі на 1. вересня 1898 вибухнув був огонь в столоді Івана Головачака, котрий відтак перекинувся на хату і на шопу Антона Головачака і все згоріло. Шкода обезпечена виносила у Івана Головачака 1396 К, а у Антона Головачака 100 К. Ніхто тоді й не думав, щоби то був огонь підложений, здавало ся, що то лиш случай. Аж ось недавно тому настала в хаті Антона Головачака сварка і родина докоряла собі підпаленем столоди Івана Головачака. Жандармерія довідавши ся о тім, стала слідити і вислідила, що того дня, коли огонь вибухнув, Антін Головачак виїжджаючи до Самбора, підмовив свого 16 літнього сина Стефана, щоби той підпалив страка Івана. Син так і зробив, внаслідок чого згоріло ціле обійсте Івана і столода Антона Головачака. Доходжене ще й то показало, що батько підмовляв сина, щоби той підпалив загороду Васька Піхи, але син не послунав.

— Борба з чахоткою. На остатнім з'їзді в Львондоні для поборованя чахотки ухвалено кільканацять резолюцій, котрі мають загальне міжнародне значінє, для того їх ту оголошуємо: 1) Пльвотини нависених чахоткою осіб є головним чинником переносеня недуги з чоловіка на чоловіка і задія того належить заборонити плювати на землю і на підлогу. 2) З'їзд є сего погляду, що в шпиталях і амбулягорнях туберкулічних недужі повинні одержувати письмений поученя о чахотці і кишениві плювачки. 3) Добровільне доношенє про случаи чахотки і енергічна акція заради показали ся успішними, отже треба стреміти до заведеня загального обовязку доношеня про чахотку в цілі предпринятя дальших заряджень. 4) Належить конечно будувати лічниці. 5) Уряди здоровля повинні уживати всяких прислугуючих їм на основі законів средств, аби запобічи ширеню чахотки через заражене молоко і мясо. 6) З огляду, що доси не порішено справи, чи чахотка може переносити ся з худоби на людей, треба звернути увагу правительств з просьбою, аби сейчас в сій справі зарядили досліди. 7) Популяризованє науки про чахотку між найширшими масами населеня заслугує на як найбільшу підмогу. Сим способом між населенем виробить ся погляд, що треба в сїм згляді піддержувати діяльність санітарних властей. 8) З'їзд є пересвідчений, що треба витворити постійну міжнародну організацію для поборованя чахотки. 9) Переносені і нездорові мешканця працюючих верств унеможливають лічити чахотку, причиняють ся до єї ширеня і здорових людей роблять прихильними до зараженя чахоткою. 10) Найближшій з'їзд буде вести наради над питанєм: «яка індивідуальна будова викликає в чоловіці успособленє до чахотки і як сему зарадити? 11) Задля незвичайної важности санаторій вля поборованя чахотки у всіх краях, правительства, поодинокі одиниці і товариства повинні устроювати окремі клініки, котрі можуть найуспішніше поборовати чахотку між убогим населенем.

— Ліченє епілепсії. Доси звичайно уживано яко ліку проти епілепсії *patrium bromatum*. Нещодавно французкі лікарі, Тульон і Ріше, виступили з новим методом ліченя епілептиків, який полягає на подаваню недужим як найменше солених страв. Силь денно зуживана епілептиком не повинна перевишати двох грамів. Крім того недужі мають заживати *patrium bromatum* у всіх стравах, а навіть в хлібі. Вже по тижневім ліченю сим методом недужому стає легше, а епілептичні напади появлять ся щораз рідше.

— Незвичайно смілого рабунку і напад на поїзд зелізниць Great Northern доконали розбишакі в околиці місточка Вайгнер в Сполучених Державах півн. Америки. Було їх всего трех — і в часі коли два з них чекали в догіднім місци, один дістав ся на поїзд, револьвером змусив машиніста здержати машину і опустити своє місце, та й дав знак прочим двом, щоби брали ся до роботи. Они почали тепер стріляти до подорожних і стріляли доти, аж всі поховали ся; опісля вступили до поштового воза, розбили касу, забрали 83 тисячі доларів і, сівши на коні, утекли. Зелізнична компанія назначила за зловленє їх 5000 доларів, а послідні вїсти доносять, що гроші доказали свого. Кільканацять оружних людей пустило ся за ними на здогін, і третого дня їх спіймали.

— Виссали. В полудневій Росії над Доном і Донцем селянки займають ся ловлею п'явок, що приносять їм не малий заробок. При ловлі п'явок треба нераз стояти кілька годин в воді, причім п'явки чіпляють ся ніг і висисають кров. На днях якась селянка з Каменьского стояла у воді довше як звичайно, аби наловити більше п'явок. Підчас праці п'явки обсіли її ноги і виссали тільки крові, що жєнщина зімліла. Видігла ще на берег і ту упала без памяти, але притім розбила горнець з п'явками. П'явки злізли ся до нещасної і вищипали з неї всю кров. По кількох годинах побачено опухлу селянку без знаку житя, а лікарська поміч на нічо не зда-ла ся.

— Статистика жидів. На цілій землі жив жидів 8,679,000 жидів, іменно: в Европі 6,000,000, в Азії і Америці по 800,000, в Африці 600,000, в Австралії 19,000. В Европі найбільше жидів є в Росії — 2,050,000; опісля їде Австрія 1,830,000, Німеччина 597,000, Туреччина 350,000, Румунія 300,000, Франція (з Альжиром) 170,000, Англія 150,000, Бельгія і Голандія 100,000, Італія 40,000, Болгарія 25,000, Сербія 15,000. Найбільший жидівський кагал є в Новім Йорку; він числить 350,000 душ.

— П'ятьдесят літ в домі божевільних. Сими днями обходила у Відні Катерина Шотал п'ятьдесятьлітні роковини свого побуту в домі божевільних. Маючи ледви 18 літ, зійшла нещаслива з розуму і їй здавало ся, що она єгипетскю цїсарєвою. Тої думки она ще й нині. Впрочім она зовсім спокійна, послушна і фізично зовсім здорова та може ще жити довгі літа.

Ц. к. Дирекція зелізниць державних у Львові оповіщує:

Повідомляє ся що з причини сильного ушкодження мосту хмароломом застановлено рух товарових поїздів межі станціями Устрики і Вільшаниця на шляху Хирів-Нове Загіре на яких 4 тижні. Рух денних особових поїздів ч. 1217, 1218, 1224, 1215 і 1216 буде відбувати ся при помочи пересїданя і переносеня пакунків. — За се нічні поїзди ч. 1211, 2014, 1212 і 2018 на просторони між новим Загірем а Хировом на разі не будуть курсувати. — Товаровий рух буде удержувати ся при помочи помічничої рути Ряснів-Ясло.

В наслідок сеї перерви всі місцевости положені на шляху зелізничім між Хировом і Ряснівом будуть одержували дневники вечірнього зглядно пополудневого виданя аж до приверненя привільного руху зелізничого доперва на другій дені перед полуднем між годиною 9. а 11. а не рано, як доси коло 8. години, а місцевости положені на бічних дорогах почтових, маючих получене від поїздів в Ліску і Устриках одержать дневники доперва по полудні.

— Родимці! Памятайте про будову руского театру у Львові!

Телеграми.

Прага, 7. серпня. Провід Молодоческої партії в Празі висказує невдоволенє з причини поведеня горетки Молодочехів на Моравах що-до заключеня там угоди з Німцями. Таку загальноческу справу належить лишє спільно полагодити в порозуміню зі всіма Чехами.

Ішль, 7. серпня. Угорскій міністер-президент, Сель, приїхав ту вчера і був на довгий авдієнції у цїсаря, а опісля взяв участь в двірськїм обїді родиннім.

Берліч, 7. серпня. З причини смерти цїсарєвої Фридрихової заряджено тримісячну, двірську жалобу, а 6-тижнева жалоба обовязує цілу армію. В сїм часі заказані всякі публичні забави і продукції війскових музик.

Гамбург, 7. серпня. Телеграфічні кондолєнції з причини смерти цїсарєвої надійшли від всіх пануючих, межі ними від цїсаря Франца Йосифа, короля Едварда, царя Николая, італійского короля і президента Любе. Також султан прислав телеграфічну кондолєнцію.

Кольонія, 7. серпня. Після Köln. Volkszeitung Папа римскій, сейчас після одержаня відомости про смерть цїсарєвої Фридрихової, висказав цїсарєві Вільгельмови кондолєнцію в горьких словах.

Берлін, 7. серпня. Корабель „Геро“, на яким вертає до Европи гр. Вальдерзе, прибув вчера до Гельголанду. Принятє було дуже торжественне. Натомість торжества намірені містом Гамбургом, ограничене дуже з наказу цїсаря, здає ся, задля смерти єго матери.

Льондон, 7. серпня. Як зачувати, правительство одержало від Кітшенера телеграму, о якій він доносить, що президент Штайн (видно з того, що вість про єго смерть була неправдива) хоче діддати ся під услівєм, що єму буде дозволено виїхати до Европи.

Льондон, 7. серпня. Daily Mail доносить, що президент Крігер приготовлює протест против уживаня Кафрів до війни в полудневій Африці. Сей протест має пручитись всім державам, також і Англії.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,
у Львові, в пасажи „GERMANA“ ул. Сонішна.
Програма від 1. до 31. серпня 1901.
При співучасті військової музики 80. п. п.
В огороді електрично освітленим.

1) **Gertrelia**, хромораф ічна тансерка гімнастична в Гипподрому в Лондоні, 2) **Mas-Andreas**, найславніший і найкомічніший дуетисти з Парижа. 3) **Liane Grossé**, калейдоскопова тансерка фантастична з новостію: спалене вдови Раджи на костирі. 4) **Alexander de Tulé**, незрівняний музикальний віртуоз. 5) **Сестри Pronau**, ексцентричні дуетистки. 6) **Орхестра**. 7) **O. Francordi**, пародистка театру „Varieté“ звана „живим фонографом“. 8) **Mlle Rollero**, дамский Fregoli. 9) **Американський біоскоп**: нові сенсацияні „найзнаменитші живі фотографії“. 10) **Arvida Svensson**, шведска співачка лірична.

Що дня о 8. год. вечером велике представлення. В неділю і сьвята два представлення. Що п'ятвиці **High-Life** представлення. Билети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9, у Львові.

Лекційна комісія

студентів філософичного відділу львівського університета, яка остає під зверхним проводом проф. Твардовського, поручає здібних інструкторів і домашніх учителів. — Усні зголошення приймають члени комісії щоденно (навіть в неділі і сьвята) на університеті (І п. Сала VIII) межі 12. год. — Адреса: Лекційна комісія студентів філософичного відділу, Львів, Університет.

За зазначити вироби преміований ч. к. державною медаллю.

F. MORAVUS,

Brünn, Grotter Platz,

уквітений слушач технічної школи для виробу годинників в Безді (Швайцарія), вироблює і доставляє годинники на вежі, церкви, школи, урядові будівлі, фабрики, замки, вілли і т. п. в найточнійшій і фаховій виконанню по найдешевших цінах. Цінники на жадане даром. Вивіз на Схід. 24—26

Сезон від 1. червня до кінця вересня

В Микуличині

над трема Прутами

отворив заряд

„Народної Гостинниці“

зі Львова

готель і реставрацію

в виллі о. Галайчука.

Заряд приймає купелевих гостей на цілий сезон на мешканє, також з цілим удержанєм. Сезонні домівки в готелі під власним зарядом по 2-3 покої по дуже умірених цінах. Можна винаймаєти і на місяці. Кухня і пивниця у власнім заряді, окрема читальня для гостей, купелі в Прутї о 200 кроків від готелю, прогульки петомлячі задля догідного положення місцевости, а залізнична стация о 150 кроків від готелю.

Зголошення приймає п. Микола Заячківський в Микуличині.

— РІК ЗАСНОВАНІЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просьвіти“).

одиноке руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і всі предмети движими против огневих шнід

„Дністер“ припоручили Пресьвіш. Ординарійти Всеч. Духовенству і вірним всіх трех Епархій

Фонди гваранційні „Дністра“ в днем 31 грудня 1900.

Фонд резервовий	311 540 кор 11 сот	разом
Резерва премії	171 942 „ „	
Резерва спеціальна	6 000 „ „	520 406 кор 63 сот
Фонд емеритальний	30 924 „ 54 „	

Тарифи „Дністра“ умірковані. Надвизка річна розділяє ся між членів и формоворотів. За рік 1900 дістають члени 8%, звороту в премію

„Дністер“ виплатив до 31 грудня 1900 відшкодовань 2 120 834 кор. Шкоди ліквідують ся безпроволочно в присутности Делегата і 2 членив

Полю „Дністра“ приймають при позичках гіпотечних Банк краєвий і Каса ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Доляні Снятині, Городенці, Терембоді, Залішанах, Городку і Богородчанах

НА ЖИТЕ треба обезпечатись тільки через „Дністер“ в Товариство заїмн обезпеч. в Кракові; в таких обезпечень через „Дністер“ иде часть провізії на рускі публічні добродійні цілі; поліса і квіти видає Краківське Товариство рускі

„Дністер“ пошукує спосібних агентів, особливо велія господарів в окрестностях, де ще нема блявья агенцій „Дністра“. Агенти заробляли вже 274 964 кор провізії

Зголошення о агенціях треба вносити до Дирекції у Львові

Селяне! убігайте ся тільки о агенціях „Дністра“

Всілякі

КУПОНИ

вильосовані

цінні папері

виплачує без потручення провізії або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ

Гіпотечного.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поезд	до Львова	Поезд	зі Львова
8:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Станиславова, Підвисокого, Потуртор
8:20	з Чернівців (Іцкан, Галаца), Гусятини	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
8:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк	6:43	„ „ „ дв. Підзамче
7:45	з Янова	6:35	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40
8:00	на дв. головний	2:55	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина
8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока	9:00	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер
8:15	з Сокала, Рави рускої	9:15	до Янова
1:35	8:50	9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятини дв. Піда.
	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина	9:42	дв. гол.
	з Ряшова, Любачова, Самбора	10:20	до Сокала, Белзца, Рави рускої і Любачова
	зі (таниславова (Кересмезе, Потуртор)	10:25	до Чернівців
	з Янова	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в не-
	1:10		ділі і сьвята
	зі Скольного, Калуша, Хирова з Лавочного	2:15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня
	від 1. черв. до 15. вер.		в неділі і сьвята
	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
	з Самбора, Борислава, Стрия	3:15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
2:20	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Піда.	3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.
2:35	з Кракова	3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова
5:50	з Чернівців, Іцкан		
1:45	з Сокала, Белзца і Любачова		
6:00			
НІЧ			
8:40	7:36	6:10	до Станиславова
2:31	8:50	6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
	9:41	6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б-
	9:20	6:35	а від 16. вер. до 30. цьвіт. 1902 щоденно
12:15	9:50	7:10	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова
	10:20	7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний
	10:20	7:52	дворець Підзамче
	10:20	7:25	до Сокала і Рави рускої
	10:02	7:52	до Брухович (13. мая до 16. в. р. в нед. і сьв.)
	3:12	9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня
	3:35	10:30	до Чернівців і Іцкан
		11:00	до Кракова, Відня, Варшави
		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов.
		11:32	„ „ дв. Піда
		4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
		4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейський різнить ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — В місті видають билети Ізди: Звичайні билети агенция часодисий Ст. І. Соколовского в пасажи Гавмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а билети звичайні і всіякі инші, тарифи, ліостровані провідники, розклади Ізди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красних ч. 5. в подвірью, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок бжучий, приймає до перехованя папери вартістні і дає на них завдатки.

Крім того впроваджено подібно як в інституціях заграничних т. зв.

Депозити сховкові (Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 кр. а. в. річно, депозитар дістає в сталевій касі пантирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важкі документи.

Під тим взглядом поробив Банк гіпотечний як найдодічніший зарядженя. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовий.